

عنوان مقاله:

بررسی گفتمان کودکان دارای اتیسم براساس فرانش تجری در چارچوب زبان شناسی نقش گرای نظام مند هلیدی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان شناخت، دوره 11، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

نازیلا سرشار - دانشجوی دکتری رشته زبانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زنجان، گروه زبان و زبانشناسی، زنجان، ایران

محمد رضا اروچی - استادیار رشته زبانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زنجان، گروه زبان و زبان شناسی، زنجان، ایران (نویسنده مسئول)

بهزاد رهبر - استادیار گروه زبانشناسی، دانشکده ادبیات فارسی و زبانهای خارجی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر، بررسی گفتار کودکان ۶ تا ۱۰ ساله دارای اتیسم براساس نظریه نقش گرایی هلیدی می باشد. دو گروه ۷ نفره از کودکان ۶ تا ۱۰ ساله طبیعی و دارای اتیسم، گروه های شاهد و تجربی تحقیق را تشکیل می دهند که به صورت تصادفی طبقه ای از جامعه آماری مربوط انتخاب شده اند. داده های گفتاری هر دو گروه ثبت و براساس فرانش تجری مورد تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان می دهد فرایند مادی و فرایند وجودی به ترتیب، بیشترین و کمترین درصد را در گفتار افراد اتیسم به خود اختصاص می دهند. اتکا بر افعال مادی در فرد اتیسمی نشان دهنده وجود مشکل در دستیابی به واژگان و مشکلات شناختی وسیعتری می باشد. همچنین، فرایندهای مادی، بیشترین میانگین را در هر دو گروه به خود اختصاص داده اند. فرایند رابطه ای و ذهنی در رتبه های بعد قرار می گیرند. کمترین میانگین در هر دو گروه، متعلق به فرایند وجودی است که در گروه افراد اتیسم تقریباً صفر است. در همه موارد، افراد طبیعی، نسبت بیشتری از فرایندها را بکار بردند که نشان می دهد استفاده بیشتر از فرایند رابطه ای، رفتاری و تا حدی ذهنی، مستلزم کاربرد فراوان تر نقش های گفتمانی ای همچون ابراز عقیده، ارزیابی و توصیف می باشد. نتایج این تحقیق می تواند برای روانشناسان و مربیان کودکان دارای اتیسم و زبانشناسان مفید باشد.

کلمات کلیدی:

اتیسم، گفتمان، فرانش تجری، نقش گرایی هلیدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1512134>

